

Min nåd är nog för dig. 2 Kor. 12:9.

Aposteln Paulus tyckte att det var tungt att ständigt bli påmind om egna svagheter och brister. Han bad till Gud ända till tre gånger att få slippa det. Men han fick till svar: ”Min nåd är nog för dig, ty kraften fullkomnas i svaghet.”

Paulus tog vara på orden, och de gav honom kraft att hålla ut under prövningarna. Vid närmare eftertanke insåg han, att det var en särskild mening med dessa påminnelser om egen svaghet: Ju mindre han själv blev, desto större blev Kristus, som förlät honom alla hans synder och brister. Kristi kraft blev mera uppenbar, när Paulus var svag i sig själv.

Han skriver om detta: ”Därför vill jag hellre berömma mig av min svaghet, för att Kristi kraft skall vila över mig. Så gläder jag mig över svaghet, misshandel och nöd, över förföljelser och ångest, eftersom det sker för Kristus. Ty när jag är svag, då är jag stark.”
2 Kor. 12:10

Paulus namnger inte svagheten, som plågade honom, men kallar den ”en påle i köttet”. ”Pålen” var till för att hålla hans köttsliga natur på plats, så att Gud skulle kunna använda honom. Paulus visste, att han liksom andra, lätt skulle förhäva sig och ta åt sig äran för det som Gud uträttade genom honom.

Gud vill inte ge sin ära åt någon människa, eftersom han själv åstadkommer allt som görs i hans rike, fast han använder oss människor.

Sådana pålar i köttet är gåvor av Gud, uttryck för hans omsorg om vår andliga hälsa. För våra mänskliga ögon tar sig hans omsorg ofta underliga uttryck. Den kan vara gömd bakom plågor och besvär. Men sådant använder Gud för att undervisa och fostra dem som han älskar.

Ju djupare ner i stoftet Gud för oss, desto högre upphöjer han oss och låter oss se hans himmelska rikedomar och erfara himmelrikets glädje i hjärtat.

Som du vill, o Herre god,
om du blott ger tålmod
när i kärlek du mig agar,
när i sorg mitt hjärta klagar.
Lär mig, Herre, då förstå:
Du ditt barn blott prövar då.

J Bäck / Sionsharpan 300:2